

at optage Kampen med ringe Varsel. Derfor vil den Ordningslov, der ikke har det Formaal bestemt for sig, at Krigsberedskabet skal være fuldstændig tilfredsstillende og skal kunne foregaa saa hurtig som muligt, forseile sin Opgave. Naar man nu vil undersøge, hvorledes denne Opgave er løst andre Steder, og først tage Hensyn til den store Masse af Besætningen, Mandskabet, maa man indrømme, at man andre Steder er bedre stillet end her; navnlig i de større Mariner bygger man sin Udrustning paa Liniebesætninger, idet man har Folkene inde i en Række af Mar. Det er denne Besætning, der for en Del danner Kjerne paa Skibene, og herigjennem bliver en Forsole til Uddannelsen af Underofficersbesætningerne. For et Par Decennier siden fulgte vi ogsaa denne Fremgangsmaade, men efterhaanden som vi bleve nødsagede til at tage stærke økonomiske Hensyn, bleve vi tvungne bort fra denne Vej og maatte følge en mindre, tilfredsstillende, som imidlertid var den eneste, vi formaade at følge, nemlig den, ikke at holde en Liniebesætning i Ordets egentlige Forstand, ikke at holde en fast Stok af Matroser, men at lade os nøie med aarlige Indkaldelser. Nu er Spørgsmaalet at naae det fyldestgørende Udbytte af disse aarlige Indkaldelser uden for stor Bekostning. Man kan gaa forskjellige Veie. Man kan indkalde en stor Masse Mandskab i Løbet af et Par Mar, saaledes at man derigjennem besætter hele Flaaden, og derpaa begrunde Indøvelsen, eller man kan indkalde en mindre Masse, fordele Indkaldelserne paa et større Antal Mar og derved tilsyneladende naae det samme Resultat, men dog ikke i Virkeligheden opnaa det Samme, idet det for Folk, der kun faae en Minimumsudvikling, gjaelder om, at de faae den saa sent som muligt, før de skulle bruges for Alvor. Ved at fordele Indkaldelserne paa et større Antal Mar føres man ubetinget hen til at maatte have Gjenindkaldelser, og den Undervisning, man giver Folk paa denne Maade, bliver fyldestgørende end den, de modtage ved en enkelt Indkaldelse. Naar man altsaa skal vælge mellem de 2 Systemer, er det praktisk rigtigt at vælge Systemet med Gjenindkaldelser; men paa den anden Side, selv om det andet System var lige saa frugtbringende, vilde det være for bekofteligt; thi Indkaldelse af færre Mars, blot 2 Mars Mandskab kræver store Udrustninger, og disse ere overordentlig dyre. — Altsaa med Hensyn til dette Punkt, med Hensyn til den større Del af Besætningerne, Mandskabet, ere vi uheldigere stillede, kan jeg sige, end noget andet Land. Lige vi t. Ex. den Magt, som i Kvadratmileaantal er os nærmest, medens den staaer en Del over os som Sømagt, nemlig Holland, saa har den ikke fraaget Liniebesætningen. Den har vel Folk, som indkaldes til 6 Maaneders Tjeneste, men Kjerne af Besætningen er Liniefolk, faste Folk. Vi maa derimod lade os nøie med en lille Kjerne af faste Officerer og faste Underofficerer. Det er en

given Sag, at naar man skal bygge sin Skibsorganisation udelukkende paa en Kjerne af Officerer og Underofficerer, maa disse være Folk, der repræsentere et Høidemaal af Dygtighed, idet de ved at være de eneste Bærere af hele Skibsorganisationen, ved at være de, der skulle samle det Hele til en fast Masse, mulig med et meget kort Varsel, faae et saadant Ansvar, at det ikke kan bæres uden en høi Grad af Dygtighed. Vi stille derfor gennem den Vej, vi ere blevne tvungne ind paa, overordentlig store Fordringer til Officererne og Underofficererne, og disse Fordringer kunne kun tilfredsstilles, naar vi gennem en vel overveiet Uddannelse naae at kunne sige, at vore Officerer og Underofficerer staa fuldstændig paa Høide med enhver anden Nations. Ved Siden af Mandskab, Officerer og Underofficerer er der en Del af Besætningen, som hører baade til den ene og den anden Klasse. Det er Maskinmestrene i Skibene. Disse Maskinmestre have trods deres for udenfor staaende forvøindende Stilling i Virkeligheden en overordentlig ansvarfuld Virksomhed. Det er dem, der bære Skibets Tilværelse og Undergang i deres Haand. Nutidens Kampe føres med Damp, og det Skib, der et Dieblisk maa stoppe sin Maskine uden at have faaet Ordre dertil, bliver et let Bytte for enhver Modstander, der vil rende det ned. En udygtig Ledelse af Maskinen kan altsaa være ensbetydende med, at Skibet løbes i Sent. Det er derfor en Fordring, som den nyere Udvikling stiller, at vi søge at faae et Maskinforp, der staaer i Høide med andre Landes. — Disse ere de Fordringer, som det gjaelder om at faae tilfredsstillede gennem en Lov om Søværnets Ordning, og hvad der gjør det overordentlig vanskeligt at faae dem tilfredsstillede, er det hurtige Krigsberedskab. Under vore senere Krige have vi ikke været vant til at lægge sær Bøgt paa denne Side af Sagen, idet vi i Regelen have været forberedte paa at kæmpe med svagere Modstandere. Hvad vi havde af faste Underofficerer, sendte vi ombord til Udrustningen af de Skibe, vi først skulde have færdige; efterhaanden fordelte vi disse faste Underofficerer i de færdige Skibe, og derom grupperede vi de Folk, vi uddannede. Der var ingen Fare derved; thi vi vare de stærke paa Søen. De Modstandere, vi saaledes i sidste Krig kunde faae i Begyndelsen, vidste vi vare de svage, og vi vidste tillige, at den egentlige Kamp vilde først komme med Østerrikerne, altsaa flere Maaneder efter Krigens Udbrud. Havde vi den Gang leveret Slaget ved Helgoland, ikke flere Maaneder, men blot en Uge efter Krigens Udbrud, saaledes som vi efter Forholdene nutildags maatte være forberedte paa, er der en Mulighed for, at der vilde være kommet til at staa paa Tegethoffs Gravsten — ikke „Han kæmpede ved Helgoland“, men — „Han seirde ved Helgoland“. Enhver, der har været ombord paa en dansk Orlogsmænd og i det Hele har